

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 62. Hujus Pontificis infirmitas, atque obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI. familiæ commodis præfert, dignissima
A.C. 1590. sunt.

§. LXII.

*Hujus Pontificis infirmitas, atque
obitus.*

*Ciac. p. 206.
Spond. n. 20.
Ferd. Ughel.
Ital. Sacr.
tom. 9.*

Cuncta admodum pia, quæ animo conceperat, opera explendi opportunitatem Urbano VII. præripuit mortis invidia, quippe tertio Pontificatus sui die vehementi febre corripiebatur, populo Romano adhuc in immensam effuso lætitiâ, quæ tamen brevi in luctum versa est, cum enim cives ob tam præclari Pontificis virtutes, morumque integritatem sibi cuncta prospera pollicerentur, derepente ingens cunctos invaserat consternatio: unde diu, noctuque omnes Ecclesiæ apertæ conspiciabantur, quadraginta horarum preces decernebantur, Sodalitates, Religiosi, omniumque Parochiarum Sacerdotes, & Magistratus populo undique confluentes ad sancti Petri Basilicam, aliasque Ecclesias supplicantium more incedebant, ut pro recuperanda tam sancti Pontificis valetudine preces ad Deum funderent: ast divinum Numen, cum eidem virtutum suarum præmium in cælis paratum haberet, supplicantium vota non exaudiebat, sed illum Ecclesiæ suæ non nisi spectandum præbebat, quin eam diutius

tius ab illo gubernari voluerit; quippe ne-
 quidem pro more coronatus nullos crea-
 bat Cardinales, nullamque conferebat
 dignitatem, sed vespere die vigesima
 sexta Septembris, cum febris vehemen-
 tia plurimum ingravesceret, conscien-
 tiam suam a noxis expiavit, ac sacram
 Synaxin, atque extremam unctionem
 recepit, ubi dein cum summa animi
 tranquillitate Spiritum suum decimo
 tertio post electionem suam die, seu
 vigesimo septimo ejusdem Mensis Deo
 commendabat prius in hæc prorumpens
 verba: „Enimvero Deus, qui cuncta
 „admirabili gubernat sapientia, me sum-
 „mo hoc fastigio non esse dignum cen-
 „suit, & cum humanæ imbecillitatis,
 „quæ cunctos peccati vinculis constri-
 „ctos tenet, vitio facile potuissem in-
 „pejora prolabi, non sine funesto lapsus
 „mei dedecore, hinc divina bonitas ista
 „vincula solvere, meamque animam,
 „quam mihi dederat, mature a me re-
 „petere voluit. „

Sepultus est in Ecclesia sancti Petri,
 quamvis in Sacello, quod ipse in Tem-
 plo Fratrum Augustinianorum extrui
 curabat, terræ mandari præcepisset: ce-
 terum Pompæjus Ugonius defunctum
 oratione funebri honorabat, Joannes
 vero Roscius ad sanctum Petrum Pœni-
 tentiarius historiam vitæ ejus conscripsit.

§. LXIII.

Sæcul. XVI.
 A C. 1590.